

Plàtans de Can Llimona

Alella

Ubicació

Comarca: Maresme
Lloc/Adreça: Riera Coma Clara, a l'entrada a la finca de Can Llimona.

Coordenades:

Latitud: 41.50083
Longitud: 2.29492
UTM Est (X): 441153
UTM Nord (Y): 4594596

Classificació

Número de fitxa 08003 - 247
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia Espècimen botànic
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Observacions protecció: BCP (Catàleg Patrimoni d'Alella - 2010)
Accés Fàcil
Ús actual: Social
Titularitat Privada
Titular: polígon 01 - parcel·la 43
Fitxes associades:
[Can Llimona](#)
Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dl., 16/05/2011 - 02:00

Descripció

Dos exemplars de plataner ubicats al barri de la finca de Can Llimona, un a cadascun dels costats. Tots dos mesures entre 10 i 15 metres d'alçada. El que està ubicat a l'esquerra en el sentit d'entrada a la finca és lleugerament més gran (4,30 metres de perímetre de soca i 3,50

de volta de canó) que el de la dreta (4 metres de soca i 3,25 de volta de canó). La capçada del primer també és major, amb uns 15 metres de diàmetre enfront dels 10 del segon.

Observacions:

Tots dos arbres formen part de l'element lineal número 41: Plàtans de les rieres del Catàleg d'arbres singulars, unitats de vegetació i paisatge d'Alella, elaborat per l'Observatori de la Sostenibilitat.

Es tracta d'un arbre caducifoli, corpulent i amb una capçada arrodonia, molt ampla. El tronc és recte, amb l'escorça prima de tons verds grisosos que forma petites plaques irregulars que acostumen a caure durant tot l'any. Els fruits són petits i nombrosos, agrupats de dos en dos, en forma de boles d'uns 4 cm. de diàmetre. Floreixen a principis de la primavera i fructifiquen a finals d'estiu. Les fulles són grans, de tres a cinc lòbuls dentats. Del pecíol llarg i en forma de pita, surten tres nervis principals.

Història

Aquest arbre en condicions òptimes, pot arribar a viure 300 anys. Malgrat tractar-se d'un arbre de ribera, el trobem sovint plantat com a ornamental de parcs i carrers, ja que suporta força bé la pol·lució atmosfèrica. Aquests arbres acostumen a ser aixopluc de moltes espècies d'ocells com el pardal, la garsa, la cadenera o el verdum. En els més vells, a peu de carreteres fins i tot, poden fer-hi niu algunes espècies de rapinyaires nocturns, com el xot i el mussol.

Bibliografia

AJUNTAMENT D'ALELLA (2010). Catàleg patrimoni històric, artístic, cultural i mediambiental; dins el Pla d'Ordenació Urbanística Municipal d'Alella.

PARÉS, Eduard (2006). Arbres Monumentals de Catalunya. 18 anys des de la primera protecció. Ponència de la 2ª trobada d'Arbres Monumentals i Singulars. Alcalà d'Henares, 19-21 de 2005. Ed. Generalitat de Catalunya. Departament de Medi Ambient i Habitatge. Direcció General de Medi Natural. Barcelona.

PHILIPS, Roger (1989). Los Arboles. Editorial Blume, S.A. Barcelona

